

[Arbejdsministeren]

Ud fra principielle demokratiske synspunkter er det væsentligt, at alle medlemmer af faglige organisationer har adgang til indflydelse på, hvordan deres interesser varetages. Regeringen vil følge debatten herom, men ikke blande sig, og det er der heller ikke lagt op til i betænkningen.

I forespørgslen er der også nævnt FNs ungdomsår, hvor medlemslandene opfordres til at gennemføre hensigtsmæssige lovgivningsmæssige, administrative og andre foranstaltninger til gennemførelse af menneskeretigheder for ungdommen, herunder retten til uddannelse og til arbejde, især med henblik på løsningen af ungdomsarbejdsløshedsproblemet.

Det er mig ikke muligt at se, hvordan man specielt inden for arbejdsministeriets område skulle iværksætte nye foranstaltninger ud over de foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed og fremme af vejledning for ungdommen, som jeg allerede har været inde på.

Men når det nu har været nævnt, giver det mig anledning til at fremhæve, at ungdomsarbejdsløsheden jo ikke er et specielt dansk problem. Det har i de senere år været på dagsordenen i alle internationale organisationer: på nordisk plan, inden for EF og også inden for FN m.fl.

Det er ulykkeligt, at den økonomiske krise, som har ramt verdensøkonomien inden for de sidste 10–12 år, har haft den skæbnesvangre virkning at vanskeliggøre ungdommens forhold og vanskeliggøre dens integration på arbejdsmarkedet over det meste af verden.

Regeringen vil naturligvis gå positivt ind i drøftelserne såvel på nordisk plan som i EF om, hvorledes problemerne i forbindelse med ungdomsarbejdsløsheden kan løses, fordi det er et fælles ansvar for os alle sammen og et problem, der skal løses.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne starte med at sige statsministeren, undervisningsministeren og arbejdsministeren tak for deres besvarelse af forespørgslen.

Jeg lyttede meget grundigt efter, om der skulle være noget nyt. Men så vidt jeg kunne få øje eller øre på det, var der vist kun det

nye i forhold til det, vi hidtil har hørt, at undervisningsministeren var positiv over for på forsøgsbasis at overveje muligheden for at give de unge ret til at spille fodbold efter skoletid på skolens fodboldbaner samt lege med skolens datamater. Denne åbning vil jeg naturligvis gerne sige tak for.

For mig har der altid været tre sikre kriterier for tidlig alderssvækkelse: nydelse af Maarumvand og andre rent mineralske drikke, glæde ved biografisk litteratur og forkærlighed for teorier om tidens ungdom.

Med fare for at forbyrde mig mod det sidste kriterium skal jeg til indledning advare imod at gøre sig alt for mange bekymringer om de unge. Der er noget deprimerende ved et samfund, der betragter den opvoksende generation som et problem, der må løses – ja, nogle går endda så vidt, at de hævder, at problemet med de unge først kan løses, når der bliver færre unge. Det er noget ævl. Ungdommen er ikke vores problem, det er vores chance. Et samfund uden en aktiv og engageret ungdom er dømt til at gå i stå.

Problemet er ikke de unge, men samfundets modtagelse af dem. Herom handler regeringens ungdomsudvalgs rapporter. Det var også den socialdemokratiske regerings motivering for i 1981 at iværksætte et bredt arbejdende ungdomsudvalg.

Faren for os at se var, at problemerne med de unges indpasning i samfundet ikke blev betragtet i deres naturlige sammenhæng. Nok skete der meget på uddannelsessiden på arbejdsmarkedet, inden for kultur og idræt, bolig, sociale forhold, men der var både behov for et overblik og for at se problemerne fra neden med de unges egne øjne. Der var behov for at opstille rammer, ikke formynderiske rammer, men rammer, som de unge selv kunne fylde ud.

Anledningen var naturligvis den meget store ungdomsarbejdsløshed, som skal ses i sammenhæng med den kraftige vækst, der har været i arbejdsløsheden i hele Vesten. Alene i årene fra 1979 til 1982 steg arbejdsløsheden fra 19 millioner til 34 millioner, og det rammer naturligvis dem, der først melder sig på arbejdsmarkedet. I nogle vestlige lande var hver anden af de arbejdsløse under 25 år.

Også i Danmark har vi en stor ungdomsarbejdsløshed, større end den almindelige arbejdsløshed. Groft taget er hver femte på